

[Clausager.]

komst og efter Kommunens Behov. Hvad det første angaar, er der dog en Afvigelse, idet man husker, at vore Amtsskatter er blevet gjort nogenlunde bevægelige efter Amtsskatteloven, saaledes at vi sidste Aar fik en Nedsættelse paa $5\frac{1}{2}$, i Aar er den 8; det er en meget ringe Nedsættelse. I sin Helhed, bortset herfra, er det uden Hensyn til Indkomsten og efter Kommunens Behov, de paalignes. Denne kommunale Beskatning bør gøres mere ensartet, og maa jeg sige som min Mening, at der bør lægges Loft over Beskatningen af faste Ejendomme, saa at man faar at vide, hvor vidt det kan gaa. Men saa længe det ikke er sket, vil vi støtte Forslaget om en rimelig Nedsættelse af Ejendomsskatterne under lave Konjunkturer.

Amtsskattens Bevægelighed er ikke saa god, som den skulde være, idet den er sat i Forhold til Forrentningsprocenten, men paa en noget forkert Maade, idet Stigningen i Amtsskatterne begynder, saa snart Forrentningsprocenten er positiv; det burde aabenbart hellere have været saadan, at Stigningen først begyndte, naar Forrentningen var almindelig, jævn Sparekasserente.

Disse uheldige Forhold paa den kommunale Beskatnings Omraade er Genstand for en meget livlig Debat rundt omkring i Landet, ikke mindst i denne Tid. De har ogsaa beskæftiget os herinde. I Fjor gennemførtes en kommunal Udligningslov, som imidlertid er alt for svagt virkende; den udjævner kun ganske lidt af de værste Urimeligheder. Den lægger en halv Snes Millioner Kroner større Byrde paa København, som fordeler sig med en Nedgang i Provinskabstæderne med en Trediedel og i Landdistrikterne med to Trediedele. Det er alt for lidt til Udjævning af de store Forskelligheder. Den værste Spids er maaske brudt af, men endnu svarer Landdistrikterne en langt større Procentdel af den lille Indtægt, end Hovedstaden svarer af en 3 Gange saa stor Indtægt. Den vedtagne kommunale Udligningslov er altsaa en Bestræbelse i Retning at Udjævning af de store Forskelligheder; alligevel har den forskellige Fejl, den flytter for lidt om, er for indviklet, gør Kommunerne afhængige af hinanden gennem Puljesystemet og udvisker i nogen

Grad Ansvarsfølelsen for egne Handlinger og giver sikkert nok alt i alt større Ejendomsskatter, end vi havde, før vi fik den.

Det Ændringsforslag, vi stillede til Udligningslovforslaget i forrige Samling, var af en noget anden Art. Hvis det var blevet vedtaget, skulde Udligningen være sket over Staten, der maatte aflaste Kommunerne for Udgifter, den selv havde paaført dem, delvis i alt Fald, til et Beløb af 85 Mill. Kr. Denne Nedsættelse vilde have betydet, at Skatteprocenten i de 3 Distrikter, jeg før nævnte, vilde være blevet 10,7, 10,0, 9,0, faldende i den rigtige Retning, faldende om ikke meget, saa dog noget i samme Retning, som Indtægterne er stærkt faldende.

Den sidste halve Snes Aar har været haarde ved Landbruget, hvad der ikke kan forundre, naar man ser paa de Indtægter, der har været. Landbrugets Pantegæld er steget 1 100 Mill. Kr., Formuen er faldet 1 700 Mill. Kr. Efter den sidste Gældsopgørelse skal der kun være noget over 40 000 Landmænd med over 10 000 Kr.s Formue; Resten af de 205 000 eller 210 000 Landmænd — hvor mange vi nu har, store og smaa — ejer altsaa under 10 000 Kr. Egentlig er det ikke saa underligt, naar Forrentningsprocenten i det Tidsrum, jeg har nævnt, har været gennemsnitlig 2,3 pCt., først i Fjor lidt højere; i Aar er den atter gaaet ned til omkring 2. Dette, at Forrentningsprocenten har ligget saa lavt, at den økonomiske Velstand er svundet inden for Landbrugserhvervet, er ikke alene en Følge af forringet Afsætning og svingende Priser, men ogsaa af hjemlige forhøjede Produktionsomkostninger og haardhændet Beskatning.

Den socialdemokratiske Ordfører talte om, at Regeringen ikke havde noget Ansvar for Afsætningsforholdene og Priserne. Nej, men det sidste, de forhøjede Produktionsomkostninger og den haardhændede Beskatning, er ubestridelig Regeringens Skyld, ja, jeg vover endda at føje til: i nogen Grad ogsaa den svingende Afsætning, men det skal jeg ikke komme ind paa, det er et gammelt Stridsspørgsmaal. Derfor har vi Flugten fra Land til By baade af Folk og Penge, thi Folk og Penge gaar altid derhen, hvor der gives det største Vederlag, tjenes mest. De beskyttede Industrier, de Industrier,